

DANIEL POSTRUŽIN

ŽIVOT NAKON DUHOVNOSTI

PROSVJETLJENJE JE SUPER,
ALI TKO PLAĆA RAČUNE?

Zagreb, svibanj 2025. ISBN 978-953-56070-5-2

Biblioteka Indigo svijet

Daniel Postružin

ŽIVOT NAKON DUHOVNOSTI

prosvjetljenje je super, ali tko plaća račune?

Copyright © 2025. Daniel Postružin

Sva prava pridržana. Niti jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati ili prenositi u bilo kojem obliku i bilo kakvim sredstvima, mehaničkim ili elektroničkim, uključujući fotokopiranje, bez prethodne pismene dozvole nositelja autorskih prava.

Izdavač:

INDIGO SVIJET d.o.o.

Radnička cesta 20, 10000 Zagreb

E-mail: indigo-svijet@indigo-svijet.hr

Web adresa: www.indigo-svijet.hr

Urednik biblioteke:

Daniel Postružin

Grafička obrada:

INDIGO SVIJET d.o.o., Zagreb

Podatak o izdanju:

1. internetsko izdanje

INDIGO SVIJET d.o.o.

Zagreb 2025.

ISBN 978-953-56070-5-2

UVOD – AH TAJ ŽIVOT

1. POGLAVLJE – PREZASIĆENJE I NIVO NAMJERE
 2. POGLAVLJE – ODLAGANJE STARIH METODA I “DUHOVNOG” DRŽANJA
 3. POGLAVLJE – ŠTO DOLAZI NAKON “KLASIČNIH” TEHNIKA?
 4. POGLAVLJE – SVJESNOST U SVIJETU KOJI TE VUČE NAZAD
 5. POGLAVLJE – MEDITACIJA NA TRENUTNE OKOLNOSTI
 6. POGLAVLJE – PROSTORNA MEDITACIJA
 7. POGLAVLJE – KRIŽ KAO SIMBOL SADAŠNJEG TRENUTKA
 8. POGLAVLJE – SAMODOSTATNOST I OSLANJANJE NA SEBE
 9. POGLAVLJE – DUHOVNI NARCISI I MANIPULACIJE U DUHOVNIM ZAJEDNICAMA
 10. POGLAVLJE – SAM, ALI NE USAMLJEN
 11. POGLAVLJE – BOG IZVAN RELIGIJE
 12. POGLAVLJE – SVETOST OBIČNOG ŽIVOTA
 13. POGLAVLJE – DUHOVNOST BEZ ETIKETE
 14. POGLAVLJE – DUHOVNOST BEZ TRAŽENJA
 15. POGLAVLJE – NO, ŠTO KADA TE ŽIVOT ŠAMARA?
 16. POGLAVLJE – KAD JE STRAH PREVELIK
 17. POGLAVLJE – SVAKI PROBLEM JE ZAGONETKA ZA OSOBNI RAZVOJ I USPJEH
 18. POGLAVLJE – DUHOVNI RAT I ZOMBI APOKALIPSA
 19. POGLAVLJE – ŠTO OSTAJE KAD SE SVE RASPADNE?
 20. POGLAVLJE – OBITELJ KAO PRVI FRONT
 21. POGLAVLJE – ENERGETSKI VAMPIRI I GRANICE: O SUPTILNOM ISCRPLJIVANJU MEĐU LJUDIMA
 22. POGLAVLJE – NEGATIVNI ASTRALNI ENTITETI: KAKO IH PREPOZNATI I ZAŠTITITI SE U SNOVIMA
 23. POGLAVLJE – ŽIVOT KAO DUHOVNOST, ALI BEZ “DUHOVNOSTI”
 24. POGLAVLJE – POKAJANJE KAO KLJUČ: KAD SE SRCE OTVORI
 25. POGLAVLJE – DUHOVNOST I TIJELO – JE LI PUT KA VIŠEM ZAPRAVO PUT PREMA DOLJE?
 26. POGLAVLJE – PUT KROZ TIJELO I IZAZOVI SVJESNOSTI
 27. POGLAVLJE – PUT KROZ JUNGOVU SJENU I IZLAZAK IZ KOMFORNE ZONE
 28. POGLAVLJE – SUOSJEĆAJNA PAŽNJA I RAD S UNUTARNJIM DJETETOM
 29. POGLAVLJE – OD SJENE DO UNUTARNJEG DJETETA: MOST PREMA SAMOISCJELJENJU
 30. POGLAVLJE – DUHOVNA VJEŽBA NA BELECGRADU
 31. POGLAVLJE – BUDINO PROSVJETLJENJE – ODBIJANJE KARMICKE IGRE ILI ČIN NEČINJENJA
 32. POGLAVLJE – DIPLOMSKI ISPIT
 33. POGLAVLJE – SUSRET S BOGOM
 34. POGLAVLJE – MILOST BOŽJA – KLJUČAN SASTOJAK USPJEHA KOJI OBLIKUJE NAŠ PUT KA ISPUNJENJU
 35. POGLAVLJE – KAKO DALJE?
- O AUTORU

ŽIVOT NAKON DUHOVNOSTI

prosvjetljenje je super, ali tko plaća račune?

UVOD – AH TAJ ŽIVOT

(ne preskači, ovo nije jedan od onih dosadnih uvoda!)

Simbolika broja 666: Predskazanje promjene

Postalo mi je sumnjivo već za Božić. Šestice su se počele vraćati. Gdje god pogledam – evo ih. 666 na registracijama automobila, pa opet i opet. Jednom nisam ni izašao iz kuće. Pomislim: *“Ajde, bar danas neću naletjeti na njih.”* Ali ne – pronašle su me. Gledam TV, u jednom kadru pojavi se auto s tablicom 666. Ma, divotica. Savršeno. Fenomenalno.

Šestice su zajebane. U mom iskustvu, ili nagovještavaju nešto loše ili dolaze kad sam previše zaokupljen novcem. Kao da mi Vodstvo poručuje: “Fokusiraj se na Boga. Ne daj da te brige odvuku.” No, ovog puta šestice su vodile u onom drugom smjeru – nagovještavale su loše događaje na materijalnoj razini.

Pogledam mobitel, čisto da vidim koliko je sati – baterija na 66 %. Ček, ne kužim? U 9 od 10 pogleda na mobitel naletim na 66 % baterije. Kako to može biti slučajnost? Nagledao sam se u životu svakakvih stvari, ali ovaj intenzitet znakova još nisam doživio. Fakat mi nije bilo svejedno. Bio sam napet kao puška i samo čekao što će lošeg izroniti iza ugla. I došlo je – smrt je zakucala na vrata. Znakovi su me pripremali na smrt u doslovnom i širem smislu. I pokazivali su se narednih godinu dana, doslovno svaki ubogi dan.

Godina iskušenja: Niz životnih izazova

U samo godinu dana prošao sam kroz suprugin lom noge, tešku bolest majke koja je pukim čudom preživjela, distanciranje od dijela obitelji, nekoliko sprovoda, prometnu nesreću, prodaju stare i kupnju nove nekretnine, iscrpljujuću selidbu u drugi grad – i, naposljetku, jedan nenadoknativ gubitak koji je ostavio tišinu koju riječi ne mogu ispuniti.

Dogodila se i smrt jednog dijela mene koji je izgarao i davao se previše drugim ljudima. I s tom smrću sam sasvim OK.

A o zdravlju u tih godinu dana da ne pričam. Nesanica, glavobolje, loša probava. Količina stresa bila je tolika da sam pomislio kako mi ne gine moždani udar.

Činilo se kao da se sve urotilo protiv mene, a zadnji komadići energije bilu su mi isisavani razgovorima s prijateljima koji kao da nisu bili iz iste dimenzije. Nije da sam ih otvoreno tražio pomoć, ali malo više empatije ili barem usredotočenosti s njihove strane ne bi škodilo. No i to je, kako se kasnije pokazalo, bila važna lekcija.

Duhovnost u oluji: Instant rješenja i snovi

Za poštenu meditaciju, od silnih briga i obveza nisam imao vremena. Htio sam izvući iz rukava sve te duhovne alatke kojima sam raspolagao, jer sada su mi trebale više nego ikada, ali zbog preiscrpljenosti i nedostatka vremena jednostavno sam bio prisiljen rekalibrirati način na koji inače prakticiram duhovnost.

Tako bih se u trenucima najveće krize, gdje je trebalo instant rješenje da ne puknem kao kokica, kratko i vrlo snažno koncentrirao u samome sebi, na vlastitu nutrinu, i trenutno zaustavljao sav protok misli i emocija. Unutra je bio cijeli jedan rezervoar snage i sposobnosti, i za to bih se lovio kao pijanac za plotom.

Molitva prije spavanja mi je također pružala komadić utjehe. I ta molitva je bila življa nego ikada prije, bez obzira kako kratko trajala. Skužio sam da Bog nije niti gluh niti glup. Čemu unedogled ponavljati zdravomarije kao one babe na televiziji. Jeza me ulovi od toga. Ja imam tri molitve. I svaku ponovim jednom. I to je to. I to je u biti bila moja duhovnost tih godinu dana. Jer za drugo jednostavno nisam imao vremena.

No, Sai Baba mi se barem smilovao u jednom snu: Nosio me u naručju, poput malog djeteta. Donio me do ogromne naranče, duplo veće od mene, i ja sam zabio glavu u nju i stao sisati sok. Neka žena pored, isto Babina sljedbenica, gledala me s visoka, kao da ja ne zaslužujem takav povlašteni tretman. No, ja se nisam dao smesti.

Taj san je pak bio zoran prikaz jedne Saijeve izjave: "Bog je poput zraka koji vas okružuje – ne možete Ga uvijek vidjeti, ali bez Njega ne možete postojati. On vas nosi čak i kada mislite da ste sami."

A i dragi moj anđeo Rafael se jednom pojavio, obavio me svojom čudesnom zelenom vibracijom koja mi je na pola sata odnijela sve brige i nadahnuo me, ali i dao jasnu napomenu da se moram trgnuti. Jer život ide dalje i moraš plivati s njim.

Tako sam kratke šetnje od parkirališta do bolnice pretvarao u male radionice prisutnosti i uvidio bih ljepotu dana, bez obzira na sve probleme koji su se sručili na mene. I shvatio sam da je ta ljepota cijelo vrijeme tu, ako mi je pogled ispravan.

Raskid s prošlošću: Ljudi, iluzije, novi početak

Bilo je i bizarnih trenutaka, kao kada sam bio u posjetu mami u bolnici i, prije no što ću ući u sobu, sestre su me upozorile da je netom umrla jedna pacijentica iz mamine sobe i da je umotana u plahtu na susjednom krevetu.

Što da sad radim, neću se valjda okrenuti na peti i otići doma, jer ionako sam jedva našao vremena da dođem.

Oprezno sam ušao u sobu i smjestio se pored mame. Na svu sreću, s pokojnicom nas je dijelio paravan. I onda sam shvatio da nisam ništa jeo cijeli dan. Krajnje umoran od svega, jednostavno sam posegnuo za slancima koje sam donio mami i počeo jesti. Činjenica da je pored mene ležala mrtva žena nije me nimalo omela.

Medicinske sestre su ušle u sobu i uz lagano pjevušenje radile nešto oko pokojnice, komentirajući kako je gospođa doživjela lijepe godine. I to je to. Bio si tu, sada te više nema. Iza tebe je, kako je tu scenu prokomentirala moja majka, ostala samo ambalaža. A kamo idemo nakon smrti fizičkog tijela, nitko ne zna sa stopostotnom sigurnošću.

Ako bih taj težak period trebao opisati u jednoj rečenici, to bi bila "BORBA S OSJEĆAJEM BESPOMOĆNOSTI". Maju i mene život je pritiskao tolikim intenzitetom da smo bili prisiljeni odmah nastaviti funkcionirati, bez poštenog dana odmora.

Činjenica da smo Maja i ja zapravo bili sami u cijelom tom procesu, bila je nekako otužna. Ali, barem smo imali jedno drugo. Iako, svatko od nas je kroz ovo opet prolazio na svoj, pomalo usamljen, način.

U tim trenucima kada se osjećaš napušteno i krajnje iscrpljeno, kada ti se čini da nemaš gdje potražiti pomoć, postavlja se pitanje: ako oslonac nemaš u ljudima koji te okružuju, gdje ga onda imaš? Gdje ga trebaš tražiti? Odgovor koji mi se nametnuo, a koji mi je možda davno naslutio i jedan san sa Sai Babom, bio je – u samome sebi i Bogu, a gdje drugdje?

Sanjao sam te. Bio si. Ti jesi. Ti si mi sve. Otac, majka, ljubavnica, najbolji prijatelj. Te oči koje prodiru duboko u tvoju dušu i uistinu te poznaju. Nitko me ne poznaje bolje od tebe. U meni se javio osjećaj ekstaze, utjehe i prepoznavanja. Radost i sjedinjenje koje je nemoguće prepričati, podijeliti i ostvariti s drugim čovjekom.

Brate, **nemoj previše očekivati od drugih ljudi.** Ali fakat. Ljudi su obuzeti sobom i u biti im se ne sluša tvoja kuknjava. Osim ako ih tvoja sranja zanimaju samo kako bi se hranili na tebi i bolje se osjećali jer su tvoji problemi ozbiljniji od njihovih.

Sestro, **nemoj trošiti vrijeme na podkapacitirane ljude.** Problem je što sve ocrta tebe samog, pa i svi ti odnosi i ljudi oko tebe ocrtavaju tvoj stav o samome sebi. Nitko nije slučajno tamo gdje jest. Jednostavno nisi svjestan koliko ljudi oko sebe hraniš, emocijama, novcem, svojim vremenom... A zašto? Možda zbog svjesne ili nesvjesne želje da imaš obitelj, društvo. Da se otarasiš tog usranog osjećaja usamljenosti. Nevjerojatno je što ponekad dopuštamo, a sve zbog neke djetinje želje "da je svima oko tebe dobro". Previđaš činjenicu da je većina ljudi upravo tamo gdje zapravo želi biti, iako tvrdi drugačije. Želiš li potrošiti svoj život popravljajući druge? Ili ga provesti u nadi da će se popraviti sami po sebi? Problem je u tome što ti je iskreno stalo do boljitka drugih ljudi. No, koliko je njima stalo do tebe? Trebaš li, i do koje mjere, sebe žrtvovati?

Ponekad se božja ruka uplete, bez da si to svjesno tražio, pa se pokrene velika čistka. Možda si na dubljoj razini, nesvjesno, odlučio da se moraš maknuti od određenih ljudi, ali te grize krivnja i sažaljenje. No, okolnosti se tako poslože da, ako i malo držiš do samog sebe, neke odnose prekineš. Buđenje ima gorak okus istine. Ljude kao da počneš gledati nekim novim očima. A to i jesu nove oči – novi pogled na sebe mijenja i pogled na druge. Nisu se oni promijenili, isti su kao i prije, ali eto... ti si se pomaknuo. Više ne možeš trpjeti, našao si se u točki – ili ja ili oni.

Duhovnost bez duhovnosti: Preispitivanje duhovnog puta

Što ostaje kada nestanu vanjski oslonci? Kada prošlost umire. Kada osjećaš zasićenje životom. Zasićenje duhovnošću kakvu si do sada prakticirao.

I puno prije gore spomenutih događaja, moj stav o duhovnosti počeo se mijenjati. Nekada sam se bavio duhovnošću primarno kroz tehnike. Meditacija, mantre, energetski rad, čakre, inicijacije – sve je imalo svoje mjesto u mom životu. Postojala je jasna struktura, nešto što mi je davalo osjećaj rasta i potvrde. Postizanje određenih stanja svijesti, unutarnji uvidi, neobjašnjiva iskustva – sve su to bile potvrde da se nešto događa. Da napredujem. Da sam na putu. Jedna pročitana knjiga je zamjenjivala drugu, tehnike, seminari, tečajevi...

Ali s vremenom, većina tehnika kao da su izgubile svoju snagu. Nema više toliko vidljivih znakova "božanske prisutnosti" kakve sam nekada doživljavao. Kao da me Bog pušta da se više počnem oslanjati na samog sebe.

Je li moguće **živjeti duhovnost bez duhovnosti**? Je li to ono na što je Krist mislio pod "*blago siromašnima duhom, njihovo je kraljevstvo nebesko*"?

Možda ste i vi na sličnom putu. Možda ste se umorili od samih sebe. Nekad ste se oslanjali na tehnike, na svoj krug duhovnih prijatelja, no u vaš život se unatoč svemu uvukla doza ispraznosti.

Pitate se – što sad? Je li duhovni razvoj gotov ili se samo transformira? Težite li postati praktičniji? Napokon ste si priznali da je *new age* prepun pizdarija? Skušili ste da slabe koristi ima od svih tih silnih vidioca, poznavaoce tarota, iscjelitelja, gurua i *life coacheva*? Boli vas ona stvar za galaktičku federaciju?

Želite izbalansirati duhovno i materijalno? Skušili ste kako je novac itekako praktičan i bitan? Želite postati uravnoteženiji, prirodniji, nekako normalniji?

Priznati si sva zastranjenja, razapeti se na križu pokajanja. Sami, bez publike. Bez aplauza, tapšanja po ramenu i diplome? Hrabro i iskreno ući u svoje strahove i razotkriti laži koje prodajete sami sebi i drugima?

Ako vas ova pitanja dotiču, ostanite sa mnom.

1. POGLAVLJE – PREZASIĆENJE I NIVO NAMJERE

Kako prepoznati da si pred sagorijevanjem?

Evo, možda se uhvatiš u ovakvom jutarnjem monologu, dok te po tisućiti put razbjesnio neki kupac, a ti moraš šutjeti (jer, kao, nije pristojno; kupac je uvijek u pravu, čak i kada ti se zlorado posere na glavu). Mala sitna dušica (aka. kupac iz pakla) misli da ću profitirati od 5 eura zarade i da mi život ovisi o tome. Pa mi prijeti i ucjenjuje, jer eto, dobio je tu priliku da i on bude nešto i neko. Jer pazi, fali mu jedan šaraf od stolice ili mu se paket nije materijalizirao isti tren, a jasno je navedeno da vrijeme dostave traje nekoliko dana.

Progutaš impuls da ga šalješ u kurac (zasluženi!), a ta silna neizražena energija se pretvara u monolog / egzistencijalnu raspravu sa samim sobom:
Ljudskoj zloći nema kraja niti će ga ikada biti. Valjda nekog kurca vrijedimo u božjim očima kada smo uporno na meti sotoni i njegovim poslanicima, jer kako drugačije objasniti cijeli taj život?

Kako ste? – Ah, ponedjeljkasto.

Bit će bolje – to treba zabraniti.

Bit će i dalje ponedjeljkasto. To je novi standard.

Ili skraćeno – Neće biti.

Ili još skraćenije – Ne.

Kako ste? – Nisam (pazi, čisti zen budizam!).

Verzija 2. Kako ste? – Ma daj odjebi u širokom luku.

Dragi čitaocē, ovo su biseri, ovo je savršenstvo novokomponovane duhovnosti. To su otkrovenja, dizat će mi se spomenici, kao liku koji je otkrio jedinu i pravu istinu.

Šalu na stranu, ali upravo u dozi crnog humora leži iskren odraz frustracije. Kada ti se čini da je jedini logičan odgovor na pitanje "Kako ste?" – "Nisam," ili još bolje, "Odjebi," počinješ shvaćati da nisi daleko od ruba. A taj rub nazivam – **prezasićenje**.

Prezasićenje kao prekretnica

Prezasićenje je često znak da se nalazimo na prekretnici, trenutku koji prethodi velikim životnim promjenama. To nije samo osjećaj umora ili iscrpljenosti (ponedjeljkast osjećaj) – to je stanje u kojem nam se fakat čini da više nema izlaza, da ništa ne pruža utjehu i da budućnost izgleda kao praznina bez jasnog smjera. Kao da tonemo u živo blato, bez oslonca i bez snage da se izvučemo.

Iskonska namjera: Oslobađanje od tereta

U takvim trenucima, čak i želje nestaju. Ostaje samo jedna iskonska namjera – okončati stanje krajnje tjeskobe, osloboditi se tereta koji nas pritišće. I upravo tada, kada se u potpunosti predamo, događa se nešto neobično. Što je predaja? Odabir sadašnjeg trenutka, odustajanje od toga da osjećajima bježiš u prošlost ili mislima u budućnost. Shvaćaš da bijeg nije moguć. No, spremnošću da "umremo", ne moramo nužno "umrijeti".

Pomak i dolazak resursa

Pomak obično ne kasni. Unutar nekoliko dana ili tjedana dolazi olakšanje – otvara se prolaz koji do tada nije bio vidljiv. Situacija se "odčepљуje", a prema nama kreću dolaziti znakovi i resursi koji nam mogu pomoći. To može biti neočekivani susret s osobom koja nas inspirira, informacija koja nam donosi ključan uvid, knjiga koja nam daje potrebnu mudrost, nova duhovna praksa ili neka sasvim neočekivana prilika koja nas potiče na korak naprijed.

Transformacija i novi ciklus života

Ključno je prepoznati i prihvatiti darove koje nam život u takvim trenucima šalje. Oni su alat za našu transformaciju, most između starog i novog, između stagnacije i rasta. Kada se otvorimo i iskoristimo te resurse, možemo se podići iz živog blata i zakoračiti u novi ciklus života – ispunjen svježinom, nadom i novim potencijalima.

2. POGLAVLJE – ODLAGANJE STARIH METODA I “DUHOVNOG” DRŽANJA

Duhovna potraga i razočaranje

Dugi niz godina – a pričamo o 30+ godina (majke ti mile, kako život leti) – isprobao sam na desetke tehnika: Reiki, transcendentalnu meditaciju, rad s kristalima, muzikoterapiju, EFT. Pijenje vlastite mokraće? Nema problema. Indijanska sauna? Idemo! Ayahuasca? Zašto ne, predbilježite me!

I svaka od tih metoda imala je svoju vrijednost u određenom trenutku. Svaka mi je nešto dala, pružila osjećaj smjera, promjene, napretka. No, s vremenom se gubio početni duhovni zanos. Nije više bilo "soka". Ulazak u duhovnost nije puno drugačiji od zaljubljanja. Baš te pošteno opere i sav titraš.

Navučeš se radi tog početnog ushićenja. Bog, ta stara mustra, namami te svim tim silnim poslasticama, vizijama, kozmičkim orgazmima. Pa pomisliš da ćeš u svakoj meditaciji pričati s Isusom. A ne, ne, dečko moj. Ni ne slutiš koja se sranja u tebi skrivaju, ima prašine koju treba izvući na svjetlo dana. I onda “peglaš” i prolaziš sva moguća čišćenja. A to je naporno. Ti samo želiš zauvijek biti u stanju te početne zaljubljenosti. No, ona ti izmiče ispod prstiju.

Od tehnika do promatranja

S godinama, dosadi ti i samo pričanje o duhovnosti. Dođeš u fazu da želiš društvo prije svega praktičnih ljudi, pa da malo pričamo o glupostima, o autima, režijama, politici o kojoj nemam pojma. O smeću u gradu. O prokletom parkingu. O majstorima koji te svaki put zajebu i naprave štetu u stanu. I kako bi im najradije ono "Nisam ja to napravio" nabio u guzicu. Nego tko je? Bit će da sam ja mjesečario i sjebao novi parket. Onda pozoveš drugog da popravi prvo. I taj drugi popravi prvo, no sjebe nešto novo, pa zoveš trećeg da popravi iza drugog. E, o tome ti želim pričati na kavi. A ne o novoj duhovnoj knjizi koju čitaš. Čovječe, gdje uopće pronalaziš vrijeme za toliko čitanje? Ja ne znam gdje mi je glava, a gdje rep.

Balans između duhovnog i materijalnog

Duhovnost sam na neki način počeo ismijavati, šaljući poruku nekim prijateljima da su previše zabrijali na tehnike. Po čemu je ta stota tehnika bolja od svih prethodnih? Dokle planirate nizati tehnike i pohoditi vikend seminare? Sve OK ako ima pomaka, ali pomaka nema. Barem ga ja ne vidim. Vidim samo konformizam. A

možda bi pravog pomaka bilo da se umjesto još jedne meditacije napravi nešto suprotno. Nešto gdje nismo doma i gdje treba izaći iz zone komfora. Čak štoviše, nešto tjelesno. Tjelesno poput seksa. Nakon čaše dobrog vina. Samo predlažem.

Potrebno je redefinirati što je duhovno i što je materijalno. I čemu to uporno, staromodno razdvajanje. Radije kontemplirajte na pojam “produhovljena materija”. Shvaćate li da je kontraproduktivno smatrati da “nam nije mjesto ovdje”, “novac je zlo”, itd.

Guess what – ovdje si, i bit ćeš ovdje sve dok više nećeš biti. A novac ti itekako treba. Da ostaneš živ.

Izigravanje antiduhovnjaka

Zašto sam zapravo počeo ismijavati duhovnjake? Možda je u pozadini sram zbog vlastite prošlosti, pa kad vidim u ljudima kakav sam ja nekada bio, imam potrebu reagirati. Ne mogu samo reći nekome: ”Daj se više saberi i pomakni se s mrtve točke. Tako je jasno da ti trebaš napraviti to i to, s ciljem tim i tim. Jer, gle, ja sam to prošao, zavaravao sam se u vezi nekih stvari, izbjegavao sam ono očito. Iz straha, iz želje da mi bude ugodno.“

Mrzim docirati. Ne mogu nekome nešto tako direktno reći, jer će se doživotno uvrijediti. Možda i neće, ali ne želim riskirati prekid prijateljstva. Pa radije pokušavam izigravati dvorsku ludu. Luda kralju govori istinu, ali na takav način da se ovaj ne uvrijedi. No, i izigravanje lude troši energiju. I to mi se više ne da.

Balans između suptilnog i materijalnog

Meni je kristalno jasno da će tankočutna osoba prirodno biti sklonija duhovnom. No njen pravi rast ostvarit će se kroz materijalnu sferu: rad s fizičkim tijelom, ples, zagrljaj, hranu, seks.

I obratno – robusniji, manje osjetljivi ljudi rast će najbrže u usvajanju duhovno-energetskih tehnika, kako bi razvili suptilnost.

Stvar je balansa, i zato je važno naglasiti važnost tijela i osjetilnih iskustava kao protutežu intelektualnoj duhovnosti. A balansiraš tako da se natjeraš na izlazak iz komforne zone.

Zajebite *new age* ideju da treba raditi samo ono što vam se sviđa. Majko mila, koja glupost. Tog koji je to izmislio treba dobro nalemati. Cijeloj jednoj generaciji je dao ideju o pretjeranoj samovažnosti i opravdanje za lijenost.

Skrivanje ljubavi prema Bogu

I zato sam u društvu duhovnjaka ponekad glumio antiduhovnjaka, provocirao ih očiglednim, zrcalio im gdje su tanki i pritom od njih skrivao svoju ljubav prema Bogu, kao nešto vrlo intimno. Ljubavnik se uvijek vješto skriva, zar ne?

Napokon sam iskustveno shvatio jednu od duhovnih priča koju sam negdje pročitao, o svecu koji je svoju ljubav prema Bogu skrivao od svih, pa i svoje žene. Jednu noć, ženu je privukla sjajna svjetlost koja je izbijala iz sobe, a kada je ušla, imala je što za vidjeti. Zatekla je supruga kako levitira, okupan božanskim svjetlom, u potpunom duhovnom zanosu. Kad je dotični shvatio da je njegova ljubav prema Svevišnjem razotkrivena, odlučio je umrijeti.

San o tri majmuna

Vezano na to da je vjera često intuitivna i osobna, u noći punog mjeseca sanjao sam zanimljiv san:

Sanjao sam tri kipa majmuna. Bili su crni, veličine čovjeka. Jedan od njih je "oživio" i započeli smo razgovor o Bogu. Majmun mi je rekao kako vjeruje u Boga. Namjerno sam ga "bocnuo" pitanjem: "A kako znaš, kako možeš biti siguran da Bog uopće postoji?" Majmun reče da to osjeća u svom srcu. Pitao sam ga: "Znači, ti nimalo ne sumnjaš u Svoje srce?" "Ne" – odgovorio je. I bio sam zadovoljan njegovim odgovorom.

Tri majmuna često se povezuju s poznatom šintoističkom izrekom: “Ne vidim zlo, ne čujem zlo, ne govorim zlo.” No u ovom snu njihova simbolika poprima drugačije značenje. Crna boja i ljudska veličina ukazuju na podsvijest – na tamnije, dublje slojeve mene samoga. U noći punog mjeseca, ti aspekti izlaze na površinu, osvijetljeni lunarnom energijom.

Tvrdoća kipova odražava krutost racionalnog uma, sklonog logici, sumnji i traženju dokaza. No kada jedan od njih oživi, događa se pomak – intuitivni dio mene dolazi do izražaja, progovara kroz simbol vjere. Razgovor koji slijedi nije tek dijalog s majmunom, već s dijelom sebe koji osjeća, a ne dokazuje.

Moje pitanje – “Kako znaš?” – odraz je vječne sumnje uma. Ali majmunov odgovor, jednostavan i tih, pokazuje snagu unutarnjeg znanja koje se ne temelji na argumentima. Vjeruje jer osjeća. I ne sumnja u svoje srce.

To što nisam pokušao “pobiti” majmunov odgovor racionalnim argumentima pokazuje da sam u snu bio u dodiru s dubljom potrebom – potrebom da prestanem sumnjati i počnem osjećati. Taj mir nije nužno potvrda vjere u Boga – nego vjere u vlastito srce.

Nedolični Guru

Svojevrsna frustracija duhovnom “scenom” pretočila se u ovaj izmišljeni dijalog. Taj “nedolični guru” je netko koga bih možda mogao slijediti... kad bi stvarno postojao. Brutalno iskren, neuljepšan. I zato – stvarniji od svih.

Dijalog s guruom

Učitelju, koja je razlika između muškarca i žene?
Žene imaju propuh u ustima, a muškarci u glavi.

Jučer te vidjesmo ljutitog...

Da, i?

Mislili smo da prosvijetljeni ne osjećaju ljutnju.

Aha. Pa, prosvijetli se ti, pa mi reci kako si to izbrisao svoju ljudskost.

Ako to uspiješ, javi mi – možda si ti novi Mesija.

Jesti ili ne jesti meso?

Pitanje je sad, kažeš.

Zbunjen sam... kažu da nulta krvna grupa mora jesti meso.
Pa što? Ima li nade da upotrijebiš taj balon koji zoveš glavom?
Ili samo tražiš izliku da nastaviš po starom?

Što je meditacija?

Znam što nije – kompulzivna potreba da se stvari koje nas plaše guraju pod tepih.

Hoćeš li me inicirati? Dati mi mantru za ulazak u astralne sfere?

Mantra: MOTIKA. Astral neće nikamo pobjeći, ali zato treba preštihati vrt iza ašrama.
Krompiri neće sami izaći iz zemlje.

Pa to jednostavno nije duhovno...

Tko kaže? Sve je duhovno kad si prisutan. A ništa nije duhovno kad glumiš duhovnost da bi pobjegao od stvarnog života.

Osjećam da je celibat moj put. Zarad Boga odričem se seksa.

Zanimljivo. Odriceš se nečega što nisi ni pošteno iskusio.

Kao da se netko odrekne plesa, a nikad nije ni mrdnuo kukom.

Celibat nije odricanje – to je transformacija.

Ako moraš bježati da ne bi "pogriješio", onda nisi svet – nego slab.

Novac nije duhovan...

A razmišljanje o njemu po cijele dane – to je, što, molitva?

Pa ne želim biti materijalist.

Da, ali istovremeno ne želiš biti ni siromašan.

Pa se praviš da ti novac ne treba, dok te duša boli kad vidiš nekog u novom autu.

E to je neiskrenost – a ne duhovnost.

Što je Guru?

Guru je osoba koja ti zapali duhovnu čežnju. On nije cilj – on je iskra.

Kad se raketa vine u visine, motor otpada.

Tako i ti – kad se jednom vineš, gurua moraš ostaviti.

Ako ne možeš bez njega, nisi ni krenuo.

Kako pobijediti seksualnu požudu?

Pogrešno pitanje. Pravo pitanje je: kako je iskoristiti.

Požuda te drži zaključanim. Duh ti se ne otkriva.
Unutarnji glas mami te fizičkom užitku, ti mu popuštaš i padaš u bezdan.
Ali seksualna težnja je prirodna – koristi je kao gorivo preobrazbe.

Sljedeći put osvijesti tu bukteću energiju, kao užarenu loptu u nižim čakrama.
Zamoli Krista da je uzme i smjesti u tvoju srčanu čakru.
Tada se kvaliteta srca pojačava i, makar na trenutak, postaješ istinski svet.

Svetac je osoba koja ne robuje porivima.
U unutarnjoj viziji, možda čak vidiš Krista kako ti se klanja.
On ti odaje počast – daje ti do znanja da si jednak njemu. Možda čak i veći.

Što da radim kad me ljudi ne razumiju?

Prestani tražiti razumijevanje od onih koji ni sebe ne razumiju.

Kako da znam jesam li na pravom putu?

Ako te put ne žulja, ne ogoljuje, ne ljušti slojeve ega – onda nisi na putu, nego na izletu.

Završna refleksija

Ne tražiš Gurua da ti kaže što da radiš. Tražiš nekoga tko će ti oduzeti sve izgovore. Ovaj nedolični Guru je više ogledalo nego učitelj. Nije tu da ti se svidi – nego da te razgoli. Nema aureolu, nema omiljeni citat iz Bhagavad Gite, nema ni “pozitivne vibracije”. Umjesto toga, ima lopatu, znoj i luđački pogled koji vidi kroz tebe kao kroz staklo.

Duhovni put, kad se oguli od romantike, nije meditacija na plaži s muzikom u pozadini. To je suočavanje sa sobom – i to bez cenzure. Nema filtera. Nema lažnog mira. Samo ti i ti.

Ako ti takav guru zatreba – pogledaj u ogledalo. Možda već stojiš pred njim, ali si se navikao gledati kroz oči koje te maze, umjesto kroz one koje te bude.

Povratak na početak s novim razumijevanjem

Mantre, vizualizacije i afirmacije počele su mi se odavno činiti više kao oblik autohipnoze – stvaraju određeno stanje, ali ne rješavaju uzrok problema.

No, nemojte me krivo shvatiti – postoje odlične tehnike.

Primjerice, EFT i reprogramiranje životne matrice smatram vrlo korisnima, jer rade na emocijama i unutarnjem djetetu.

Falun gong – odlična stvar.

Kao pionir brainwave glazbe u Hrvatskoj, itekako sam se uvjerio u učinkovitost binauralnih skladbi. Koristim ih ciljano, prema potrebi.

Neke (nove) metode spomenut ćemo još u nastavku.

Ali sada je moja glavna praksa postala jednostavna: **promatranje**.

Promatram što se događa u meni. Produbljujem dah. Osjećam tijelo. Bez pokušaja da nešto promijenim, bez očekivanja određenog rezultata. Kao da sam se vratio na početak duhovne potrage, ali s potpuno drugačijim razumijevanjem.

Osjećam potrebu da idem dalje, ali ne kroz još jednu tehniku. Umjesto toga, zanima me ono nešto **iza svih tehnika**. Nešto što ih sve povezuje.

Moj Učitelj, dr. Đuro Despot, je rekao da nakon svih tehnika dolazi Dzokchen. Dzokchen se često opisuje kao "put bez napora" – jer naglašava da prosvjetljenje nije nešto što se postiže kroz napore, već nešto što se otkriva kao prirodno stanje uma koje je uvijek prisutno.

Ali ostaje jedno važno pitanje:

Kako uskladiti poslovne obveze s težnjom za svjesnim životom?

Je li moguće ostati budan i svjestan dok plivamo kroz svakodnevni kaos?

OVDJE ZAVRŠAVA BESPLATNI PREGLED UVODA I PRVA DVA POGLAVLJA.

Dosta ti je površnosti? Tražiš istinsku promjenu?

Ako si pročitao uvod i prva dva poglavlja i osjetio da te diraju, znaj da je to tek početak! Ostatak knjige **"Život nakon duhovnosti"** ide još dublje, direktnije i donosi ti **150 stranica iskustva, jasnoće i transformacije**.

Ovo nije knjiga za svakoga. Napisao sam je za one koji su prošli sve i sada stoje ogoljeni pred sobom. Ako ti je dosta "new age" floskula i duhovnog eskapizma koji ne donosi stvarne rezultate, onda je ova knjiga za tebe.

Zašto "Život nakon duhovnosti" nije još jedna generička knjiga o prosvjetljenju?

Jer ne prodaje maglu. Ovo je **praktičan vodič** za sve koji žele živjeti autentično i svjesno, ali se bore s pitanjem: **Kako uskladiti duhovne ideale s realnošću svakodnevnog života?**

Ako si se prepoznao u ovome, vrijeme je da nastaviš dalje.

Ekskluzivni poklon uz PDF knjigu!

Uz svaku narudžbu knjige dobivaš i **7 MP3 kompozicija Anemona Chakra Music** – posebno programirane brainwave skladbe dizajnirane za harmonizaciju svih sedam glavnih čakri.

Pozdrav, Daniel

 Naruči svoju kopiju i započni transformaciju već danas!

 indigo-svijet.hr/.../zivot-nakon-duhovnosti-1142